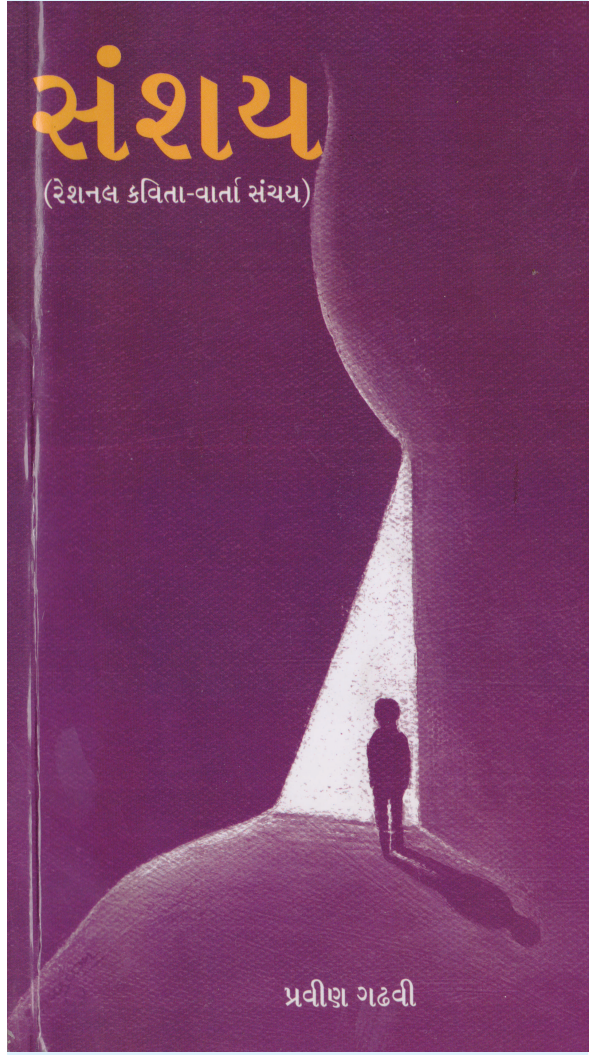

‘સંશય’નું સત્ય શોધવા પ્રયાસ કરતી રેશનલ કવિતા-વાર્તાઓ

જેને સમગ્ર જનસમુદાય અને ખાસ કરીને સત્તા ઉપર આસીન બળવાન લોકો ખોટો કહેતા હોય એના પક્ષમાં ઊભા રહીને એના વિચારોનું સમર્થન કરી એના વતી અગત્યની ગવાહી પુરી પાડવી એ એક સત્યાનંથી સર્જકનું ઐતિહાસિક કામ છે.

પ્રાચીન કાળમાં ભારતીય ચિંતક ચાર્વાકીય શરૂ કરીને આધુનિક કાળના વિશ્વમાનવ કાર્લ માર્ક્સ, ફ્રેડરિક એંગલ્સ અને લેનિન સુધી ભૌતિકવાદી ચિંતનની એક સ્વસ્થ પરંપરા રહી છે. ભૌતિકવાદના આ પ્રણેતાઓ કે જન્મદાતાઓ નથી પમ તેમણે ભૌતિકવાદી ચિંતન ઉપરથી ધૂળના જાડા થરને સાફ કરવાનું કામ કર્યું છે. આમ જુઓ તો ભૌતિકવાદી ચિંતન માનવજાતિ જેટલું જ પ્રાચીન છે. ભગવદ્ગીતામાં ‘સંશયાત્મા વિનશ્યતિ’ કહીને કૃષ્ણે વેદ અને

પુસ્તક પરિચય નટવર દેસાઈ

સંશયના આ સત્યને સમજેલા કવિ-લેખક પ્રવીણ ગઢવી એક પુસ્તકમાં કેટલીક કવિતાઓ અને ત્રણ ટૂંકી વાર્તાઓ લઈને આપ્યા છે, તેની વાત આજે કરવી છે.

‘સંશય’ નામે રેશનલ કવિતા-વાર્તાસંચયમાં કવિએ પોતાના અત્યાર સુધી પ્રગટ થયેલા કોટાસંપ્રદાનો પસંદ કરીને ૪૦ કાવ્યો અને ત્રણ રેશનલ વાર્તાઓ તરીકે વર્ગીકૃત કરી સંકલિત કરી છે, જેની પ્રસ્તાવના હરિશ મંગલમે લખી છે. તેમના મત અનુસાર રેશનલો અર્થ થાય છે ‘તર્કસંગત’, યુક્તિમુલક, ન્યાયનું રૂપ અને વૈજ્ઞાનિક બાબત. આ અંગે ડૉ. અબ્રાહમ પાલકે જે કે ‘શારીરિક, માનસિક કસરત બાદ કરતાં યોગ, ધર્મિંગ, ધ્યાન, ભ્રમ, ધુન: જન્મના વાહિયાત વાયદા, ફળ જ્યોતિષ છેતરપિંડી અને ચમત્કારો પેદા થાય છે. જે પોતાના ચમત્કારો ચકાસવા દેતા નથી તે ઠગ, બદમાશ છે.

જેનામાં ચમત્કાર ચકાસવાની હિંમત નથી એ ભોટ, ડરપોક છે. જે ચકાસણી વગર તેને માનવા તેયાર થાય છે તે મૂર્ખ છે. દુનિયામાં અલૌકિક શક્તિ ધરાવતી એકપણ વ્યક્તિ હોત તો હું ભિખારી થઈ ગયો હોત કારણ કે બનાવટ વિનાની પરિસ્થિતિમાં અલૌકિક શક્તિ દર્શાવનારને એક લાખ રૂપિયા ઈનામ આપવાનું જાહેર કર્યું હતું, પરંતુ મેં એકપણ પૈસો ગુમાવ્યો નથી.’ એ વાત પણ અહીં સ્પષ્ટ છે કે અંધશ્રદ્ધામાંથી મુક્તિ મેળવીએ તો સ્વાશ્રયી, સ્વાવલંબી,

‘સંશય’ (રેશનલ કવિતા-વાર્તા સંચય) લેખક: પ્રવીણ ગઢવી પ્રકાશક: ગુજરાતી દલિત સાહિત્ય અકાદમી, અમદાવાદ પ્રથમ આવૃત્તિ, ૨૦૧૮ કિંમત: રૂ. ૧૨૦/-

અમરેલી જિલ્લા પરિવાર ટ્રસ્ટ, ગાંધીનગર દ્વારા વિદ્યાર્થી પુરસ્કાર અને સ્નેહમિલન સમારોહ

ગાંધીનગર, તા. ૨૮ અમરેલી જિલ્લા પરિવાર ટ્રસ્ટ, ગાંધીનગર દ્વારા તાજેતરમાં વિદ્યાર્થી પુરસ્કાર સમારોહ અને સ્નેહમિલન કાર્યક્રમ યોજવામાં આવ્યો હતો. કડવા પટેલ સમાજના ઉમિયા માતાજી સંસ્થાના ખાતે આયોજિત આ કાર્યક્રમની શરૂઆતમાં ભારત સરકારના રાજ્યકક્ષાની કૃષિમંત્રી, ટ્રસ્ટના ચેરમેન અને સમારંભના અધ્યક્ષ પુરુષોત્તમ રૂપાલા, ગુજકો માસોલના ચેરમેન દિલીપભાઈ સંઘાણી, નિવૃત્ત ચીફ એન્જિનીયર ભાલાલા, સાહિત્યકાર દોલત ભટ્ટ, ટ્રસ્ટના મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી ઉમેશભાઈ વ્યાસ, જે એસ વાળા, બાવકુભાઈ વાળાએ દીપ પ્રગટાવી કાર્યક્રમનો શુભારંભ કરાવ્યો હતો. કુ. અંશી પ્રજાપતિએ ગણેશ સ્તુતિ નાટ્યગીત રજૂ કરી સૌને ભક્તિમાં

તરબોળ કરી દીધા હતા. ઉમેશભાઈ વ્યાસે સ્વાગત પ્રવચન કરતાં સૌને આવકાર્યા અને ઈસ ૨૦૦૧માં શરૂ થયેલ અને ૨૦૦૬માં રજિસ્ટર્ડ થયેલ અમરેલી જિલ્લા પરિવાર ટ્રસ્ટની વિવિધ પ્રવૃત્તિની જાણકારી આપી હતી. અને ટ્રસ્ટની રચના પાછળનો મુખ્ય હેતુ ગાંધીનગર ખાતે અમરેલી ભવન બાંધવાનો હતો તે વાતની સ્મૃતિ અપાવી આ માટે સૌને કામે લાગી જવા અને પોતાનો સહયોગ આપવા અપીલ કરી હતી. દિલીપભાઈ સંઘાણીએ પોતાના વક્તવ્યમાં ઉમેશભાઈની વાતને સમર્થન આપ્યું હતું. મનજીભાઈ વિરાણી તથા ટ્રસ્ટના સહમંત્રી જે એસ વાળાએ નિવૃત્ત થતા ટ્રસ્ટના મેનેજિંગ ટ્રસ્ટી ઉમેશભાઈ વ્યાસની કામગીરીને બિરદાવી હતી અને જણાવ્યું હતું કે ઉમેશભાઈએ આ ટ્રસ્ટની સ્થાપના કરી છે અને તેમની

એસ. જી. અંગ્રેજી માધ્યમ પ્રાથમિક શાળાના વિદ્યાર્થીઓ માઉન્ટ આબુ ખાતે એડવેન્ચર કેમ્પમાં જોડાયા

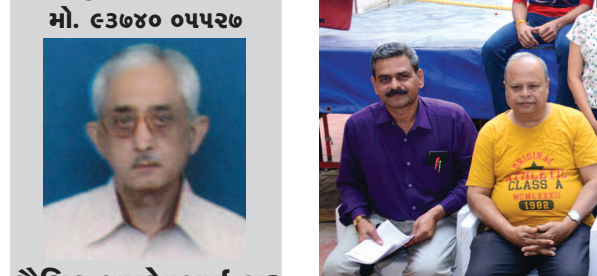
બીબીએ કોલેજના વિદ્યાર્થીઓ આણંદમાં ઔદ્યોગિક મુલાકાતે

ગાંધીનગરની કડી સર્વ વિશ્વવિદ્યાલય સંલગ્ન બી.પી.કોલેજ ઓફ બિજનેસ એડમિનિસ્ટ્રેશન (બીબીએ)ના ૧૭૮ વિદ્યાર્થીઓએ ત્રણ દિવસ અલગ અલગ બેચ મુજબ આણંદની પ્રતિષ્ઠિત આર્કોગુલ કંપનીની મુલાકાત લીધી હતી.

આપવામાં આવ્યું હતું. આ વિઝિટને સફળ બનાવવા માટે સંસ્થાના આચાર્ય ડો.રમાકાન્ત પૃથ્વીનાં માર્ગદર્શન હેઠળ પ્લેસમેન્ટ અને ટ્રેનિંગ કમિટીના હેડ ડૉ. જયેશ ત્રાપા, પ્રો. પ્રીતેશ સોલંકી દ્વારા જહેમત ઉઠાવવામાં આવી હતી.

જન્મદિને વધામણી

ગુજરાત સ્ટેટ ચેસ એસોસિએશનના સહયોગથી અમદાવાદમાં સ્પોર્ટ્સ ઓથોરિટી ઓફ ગુજરાત દ્વારા અન્ડર-૧૭ ચેસ ટુર્નામેન્ટ યોજાઈ

ગાંધીનગર, તા. ૨૮ સ્પોર્ટ્સ ઓથોરિટી ઓફ ગુજરાત દ્વારા ગુજરાત ચેસ એસોસિએશનના સહયોગથી સ્પોર્ટ્સ હોસ્ટેલ, નરોડા, અમદાવાદ ખાતે ચેસ ટુર્નામેન્ટનું આયોજન કરવામાં આવ્યું હતું.

અનુભૂતિનું અમૃત : ગાંધીકથા

ગાંધીજીએ દેહી એપ્રિલે મીઠું પકવ્યું પણ તેમની ધરપકડ સરકારે ન કરી. તેમને એમ હતું કે કૂચ ચાલુ થતાં પહેલાં ધરપકડ થશે અથવા કૂચ પછી થશે કે કાયદાનો ભંગ કરતી વેળાએ થશે. પણ તેમની ત્રણેય ગણતરી ખોટી પડી. તેમની ધરપકડ થઈ મીઠાના કાયદાનો ભંગ કર્યા પછી બરાબર એક મહિને - દેહી મેની રાને.

મધ્યરાત્રીએ પોલીસોએ મધ્યરાત્રીએ ઊઠતા લોકોના મોઢા પર ટોચનો પ્રકાશ નાખી તેમને ઊઠાડ્યા હતા. કૃષ્ણલાલ શ્રીધરાણીએ નોંધ્યું છે કે ‘અસભ્ય લોકો અડધી રાત્રે ટોચનો પ્રકાશ મોઢા પર નાખી ગાંધીજીને જગાડી રહ્યા હતા.’ ઈંગ્લેન્ડમાં સભ્યતાના પાઠ શીખેલા માણસ માટે તો આ અસભ્યતા જ હતી! ઊઠાડીને પાછું તેમને ઓળખના ના હોય તેમ તેમને પૂછવામાં આવ્યું, ‘તમારું નામ ગાંધી?’ ધરપકડનું સાંભળી ગાંધીજીએ પૂછ્યું, ‘હું દાતણ તો કરી લઉં ને?’ ‘હા પણ જલદી કરજો.’ વિરોધનો વંટોળ ન ઊઠે તેથી ગાંધીજીની ધરપકડ મધ્યરાત્રીએ જ કરવાનું નક્કી થયું હતું અને પેશાવરથી મુંબઈ જતી ફિટિયર મેલ જે સુરતથી ઉડીને મુંબઈ જ ઊભી રહેતી હતી તેને નવસારી ફાટક પાસે ઊભી રાખી તેમાં ગાંધીજીને લઈ જવાની વ્યવસ્થા ગોઠવવામાં આવી હતી. આ માટે ટ્રેનમાં છેલ્લે એક ડબ્બો પણ જોડવામાં આવ્યો હતો. અને ૬ વર્ષના આ ડોસાને પકડવા માટે માત્ર ૨૦૦ પોલીસો આપ્યા હતા!

ગાંધીજી દાતણ કરતાં જાય ને સાથે સૂચના આપતાં જાય, ‘વાલજી, મારો પેલો લેખ તૈયાર છે ને, તે નવજીવનના આગલા અંકમાં આપવાનો છે...’ ‘કાંતિ મારા સામાનમાં રેટિયો મૂકવાનું ન ભૂલતો...’ કરાડીમતવડ ગામ હતું એ ને લોકોને જાણ થઈ ગઈ કે ગાંધીજીને પકડવા પોલીસ આવી છે. તેથી લોકો ત્યાં એકઠા થઈ ગયા. આમેય ભીતિ તો હતી જ ધરપકડની, તેથી સૌ સાબદા જ હતા. પણ સૌને પોલીસે કોર્ડન કરી રાખ્યા. જે બહેનો ગાંધીજીનાં દર્શન માટે આવી હતી, તેમનેય કોર્ડન કરીને રાખવામાં આવી હતી. આ જ વખતે લોકજીભેથી નીકળી ગયું, ‘દાતણ કરતાં જાઓ ગાંધીજી, સવરાજ લઈને વહેલાં આવજો રે...’

ગાંધીજી ધરવડા જેલમાં ગયા. માત્ર ગાંધીજી જ નહીં, સ્વરાજ માટેનું મીઠું ચાખનારા ૬૦ હજાર લોકો એ વખતે જેલમાં ગયા હતા. નોંધનીય છે કે, ૧૯૨૦ના અસહકાર આંદોલનમાં શિષ્ટ સમાજ, બંગાળીમાં જેને ભદ્ર સમાજ કહે છે તે ભદ્ર સમાજના લોકો પહેલીવાર જેલમાં ગયા હતા અને ૧૯૩૦-૩૨ના આ આંદોલનમાં ભારતની મહિલાઓ મોટા પ્રમાણમાં જેલમાં ગઈ હતી. મહિલા શિક્ષણના ઋષિ ગણાતા મહર્ષિ કર્વેએ કહ્યું છે : ‘મારા અને મારા સાથીઓના ત્રણ દાયકાના મારા પ્રયત્નો પછીય મહિલાઓમાં જે જાગૃતિ નહોતી આવી તે સાબરમતીના આ જાદુગરે કરેલી એક કૃષ્ટી આવી.’

આ સત્યાગ્રહ હતો અને સત્યાગ્રહના સાધકોને કિંમતો પણ કેવી ચૂંકવી પડતી! આશ્રમમાં રહેનારાં ગંગાબેન નામના એક વયસ્ક મહિલા હતાં. તેઓ અંગ્રેજ પોલીસની લાકડીથી ઘવાયા હતા. તેમણે ગાંધીજીને આ બાબતની જાણ કરતો પત્ર લખ્યો, તો ગાંધીજીએ જવાબ આપ્યો : ‘ગંગાબેન, તમે આશ્રમનું નામ શોભાવ્યું. તમારી પાસે આ જ અપેક્ષા હતી. પણ તમને લાકી વાગી એના કરતાં ગોળી વાગી હોત તો હું નાચત!’ અન્ય એક સાથી જયરામ દોલતરામને સાશ્રણમાં ગોળી વાગી હતી, તેમને લખ્યું ‘ગોળી તમને ત્રણ ફૂટ ઉપર (હૃદય પર!) વાગવી જોઈતી હતી.’

લોકોમાં ઉત્સાહ હતો, એવો ઉત્સાહ કે જેના કારણે લોકો ગોળી ખાવાય તૈયાર થઈ જતા! વાયવ્યપ્રદેશમાં જ્યાં શસ્ત્રબંધી નહોતી ત્યાં પેશાવરમાં દારૂના પાંચેક પીઠા હતા. ત્યાં સુધી શાંત કૂચ કરીને જવાનું હતું. આ આંદોલનને કડક ઢાંચે ડામી દેવામાં આવ્યું. પોલીસે ગોળીબાર કરીને સત્યાગ્રહીઓને ઢાળી દીધા. એટલી બધી લાશો ઢાળી કે કેટલા લોકો મર્યા તેનો આંકડો જ ન મળી શક્યો. પણ સમાચાર એવા મળ્યા કે મિલીટરીની બે વાન આવીને લાશોને જોગલમાં લઈ ગઈ અને પેટ્રોલ છાંટીને બાળી. જે લોકો મર્યા તેમાં ૮૫ ટકા મુસ્લિમો હતા, પઠાણો હતા! જે લાશો શહેરમાં બચી હતી તેની સંખ્યા ૬૫ની હતી એવું તપાસમાં બહાર આવ્યું. અને સાથે સાથે એ પણ કે એ બધીય લાશોમાં એક બાબત સામાન્ય હતી અને તે એ કે તે સૌએ સામી છાતીએ ગોળી ખાધી હતી. જોઈનેય પીઠમાં ગોળી વાગી હોય એવું બન્યું નહોતું! એ જ રીતે ભારતની મહિલાઓએ પણ બરાબર રીતે અર્હિસક આંદોલનમાં ભાગ લીધો હતો. જે પરાક્રમો ભારતની પારીઓએ દાખવ્યાં તેના અનેક દાખલા છે, પ્રાંતપ્રાંતના દાખલા છે. (કમશ:)

સોજન્ય : કુતલ નિમાવત સંપાદિત પુસ્તક ‘ગાંધીકથા’ કથાકાર : સ્વ. શ્રી નારાયણ દેસાઈ